

Til nr. 36

Der henvises til bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 37-40

Efter de gældende regler for tilvejebringelse af boligforbedringsbeslutninger stilles der kun krav om, at kommunalbestyrelsen, før den træffer beslutning, skal offentliggøre sine planer herom og give skriftlig meddelelse til de berørte ejere og lejere.

Det foreslås at udbygge bestemmelserne, således at det præciseres, at kommunalbestyrelsen, når den har udarbejdet forslag til boligforbedringsbeslutning, skal orientere offentligheden herom samt sende forslaget til de berørte ejere og lejere, bilagt registreringsmateriale for de enkelte ejendomme, der er omfattet af boligforbedringsbeslutningen.

Endvidere foreslås det at indføre en indsigelsesadgang med den virkning, at kommunalbestyrelsens adgang til at træffe beslutning udskydes en måned, hvis der rettidigt er fremsat indsigelser eller ændringsforslag.

De foreslåede ændringer berører ikke den forenklede procedure, der i henhold til § 33, stk. 1, gælder, når kommunalbestyrelsen træffer beslutning for en enkelt ejendom efter anmodning fra ejeren og et flertal af lejerne.

Til nr. 41

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 42

Redaktionel ændring, idet begrebet »genhusning« er erstattet af »erstatningsboliger«.

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås det tillige, at lovens regler finder anvendelse for husstande, der har krav på erstatningsboliger som følge af saneringer efter saneringsloven.

Til nr. 43

Tilvejebringelse af boliger til husstande, der bliver husvilde, som følge af beslutninger i medfør af den pr. 1. januar 1983 ophævede lov om boligtilsyn, skal ifølge § 29 i lov om boligtilsyn finde sted efter reglerne om genhusning i lov om sanering. I medfør af § 90, stk. 4, i lov om byfornyelse og boligforbedring ophæves lov om sanering den 31. december 1984. Loven bevarer dog sin gyldighed, for så vidt angår saneringsplaner, der er vedtaget inden denne dato.

Da der stadig en årrække fremover kan være tilfælde, hvor husstande, der bliver husvilde som følge af beslutninger i medfør af lov om boligtil-

syn, har behov for at få anvist en erstatningsbolig, foreslås det, at reglerne om erstatningsboliger og støtte hertil i lov om byfornyelse og boligforbedring finder anvendelse for disse tilfælde.

Ifølge § 2, stk. 1, i lov om leje, gælder lejeloven ikke, i det omfang lejeforholdet er omfattet af særlige regler i anden lovgivning.

Det er derfor overflødigt, at der i den nugældende bestemmelse gøres opmærksom på, at lejelovens regler skal følges, hvorfor det foreslås, at dette udgår.

Bestemmelsen om opsigelse omfatter alle lejere, uanset om der er tale om lejere af beboelseslejligheder, lejere af enkeltværelser eller lejere af erhvervslokaler. Ved nærliggende fare, f.eks. hvor der foreligger en kondemnering med kort frist, kan opsigelsesvarslet, der normalt er 3 måneder, forkortes.

Den nugældende bestemmelse om indsigelsesfrist, jfr. byfornyelseslovens § 80, harmonerer ikke med lejelovens regler herom. For at præcisere, at de almindelige regler i § 80 i byfornyelsesloven ikke skal gælde i disse situationer, foreslås det, at 2 x 6 ugers frist skal finde anvendelse, og at indbringelsesmyndigheden er byfornyelsesnævnet.

Udlejeren er efter den gældende bestemmelse forpligtet i forbindelse med opsigelsen til at oplyse lejeren om ret til støtte efter §§ 37 og 45, stk. 1 og 2, og om ret til en erstatningsbolig. Da denne opregning af støttemuligheder efter byfornyelsesloven ikke er udtømmende, og da udlejeren ikke har mulighed for at vurdere, hvorvidt en lejer har ret til støtte, samtidig med, at kommunalbestyrelsen i henhold til lovens § 9, stk. 5, i forbindelse med offentliggørelsen af et forslag til beslutning efter § 7, stk. 1, og senere efter vedtagelse af beslutningen skal orientere lejere og ejere om reglerne om ret til erstatningsboliger og økonomisk støtte til betaling af husleje, boligtilskud m.v., foreslås det, at bestemmelserne om udlejerens pligt til at oplyse om støtte og ret til en erstatningsbolig udgår.

Efter de nugældende regler skal lejerens evt. krav om erstatning rettes imod udlejeren, som herefter kan få denne udgift dækket af kommunen. For at forenkle proceduren foreslås det, at lejerens krav på erstatning rettes direkte til kommunen, og at kommunens afgørelse kan indbringes for taksationsmyndighederne.

Til nr. 44

I forbindelse med lovens vedtagelse i juni 1982 blev visse erhvervslejergrupper stillet ringere end tilsigtet. Erhvervslejerne med en ubetinget erhvervs-